خبر

هشدار غرب به دمشق درباره انتصاب افراد خارجی در پست‌های ارشد نظامی

خبرگزاری رویترز به نقل از منابع مطلع از هشدار چند کشور غربی به حاکمان دولت موقت سوریه در خصوص انتصاب شبه‌نظامیان شناخته شده خارجی در مناصب نظامی بلندپایه خبر داد.

به گزارش ایسنا، خبرگزاری رویترز به نقل از ۲ منبع مطلع اعلام کرد: فرستاده‌های آمریکا، فرانسه و آلمان به حاکمان دولت جدید موقت در سوریه هشدار داده‌اند هر گونه انتصاب شبه‌نظامیان شناخته شده خارجی در مناصب نظامی بلندپایه عامل نگرانی امنیتی بوده و برای وجهه آنها همچنان که برای برقراری روابط با کشورهای خارجی تلاش می‌کنند بد خواهد بود.

یک مقام آمریکایی اظهار کرد: واشنگتن در چارچوب تلاش‌های غرب برای وا داشتن شبه‌نظامیان حاکم بر سوریه به منظور تجدید نظر در این اقدام خود، هشدار مذکور را در یک نشست میان «دنیل روبنشتاین»، فرستاده آمریکا و «احمد الشرع»، سرکرده گروه هیات تحریر الشام در روز چهارشنبه در محل کاخ ریاست جمهوری در شهر دمشق مطرح ساخت.

این مقام افزود: «این انتصابات کمکی به شهرت آنها در ایالات متحده نخواهد کرد.»

یک مقام مطلع به مذاکرات اظهار کرد ژان نوئل بارو، و آنالنا بربوک، وزیران امور خارجه فرانسه و آلمان در نشستی در سوم ژانویه با احمد الشرع مساله استخدام شبه‌نظامیان خارجی در ارتش سوریه توسط دولت او را مطرح کرده‌اند.

خبرگزاری رویترز پیشتر در تاریخ ۳۰ دسامبر گزارشی درباره این انتصابات توسط حاکمان جدید سوریه منتشر کرد. اظهارنظرهای فرستاده آمریکا درباره این انتصابات پیش از این منتشر نشده بودند.

مخالفان مسلح سوریه در ۸ دسامبر دمشق را به تصرف خود درآوردند. «بشار اسد»، رئیس جمهور سوریه پس از مذاکره با شرکت کنندگان در درگیری سوریه از سمت خود کناره‌گیری کرد و سوریه را به مقصد روسیه ترک کرد و در آنجا به وی پناهندگی داده شد. «محمد الشرع»، که اداره یک دولت مستقر در ادلب را که توسط «هیئت تحریر الشام» و دیگر گروه‌های مخالف تشکیل شده بود، در ۱۰ دسامبر به عنوان نخست وزیر موقت معرفی شد. او اعلام کرد که یک دولت موقت تشکیل شده است و تا مارس ۲۰۲۵ باقی خواهد ماند. دولت موقت جدید سوریه هم‌اکنون در تلاش برای تغییر ساختار نیروهای مسلح این کشور است.

طبق گزارش قبلی رویترز، اواخر سال گذشته میلادی این دولت حدود ۵۰ انتصاب را شامل انتصاب دست کم ۶ شبه‌نظامی خارجی از جمله شبه‌نظامیان اویغور نواحی چین و آسیای مرکزی، یک شهروند ترکیه‌ای، یک مصری و یک اردنی را در رده‌های بالای ارتش سوریه داشته است.

یک منبع نظامی سوریه‌ای اظهار کرد از میان آنها سه نفر درجه ژنرالی دریافت کرده‌اند و دست کم سه نفر دیگر نیز درجه سرهنگی به دست آورده‌اند.

گروه شبه‌نظامی هیات تحریر الشام و گروه‌های متحد با آن صدها شبه‌نظامی خارجی را در میان رده‌های خود به کار گرفته‌اند؛ شبه‌نظامیانی که در جریان جنگ داخلی در سوریه وارد این کشور شدند و بسیاری از آنها دارای تفکرات افراطی هستند.

کشورهای خارجی این شبه‌نظامیان خارجی را به عنوان یک تهدید امنیتی بزرگ به دلیل امکان تلاش آنها برای دست زدن به حملات تروریستی در خاک آنها بعد از کسب تجاربی در خارج در نظر می‌گیرند.

مقام‌های دولت موقت جدید سوریه مدعی هستند این شبه‌نظامیان خارجی به دلیل «فداکاری برای کمک به سرنگون کردن بشار اسد» باید جایگاهی در سوریه داشته باشند.

به نوشته رویترز، دولت‌های آمریکا، اروپا و حوزه خلیج فارس هر چند که در تلاش برای تعامل با دولت موقت سوریه با هدف کشاندن آن به یک «گذار سیاسی فراگیر» هستند اما در عین حال نسبت به این که حاکمان سابقا شورشی این دولت چطور کشور را مدیریت و گروه‌های پراکنده دارای دیگاه‌های مختلف را کنار یکدیگر جمع کنند، نگران هستند.

آیا ترامپ می‌تواند مانند نیکسون، رابطه‌ای تاریخی با ایران ایجاد کند؟

مسیر پرپیچ‌وخم تنش‌زدایی میان واشنگتن و تهران

گروه سیاست خارجی- مانند گشایش تاریخی نیکسون به سوی چین، دونالد ترامپ نیز با لحظه‌ای سرنوشت‌ساز روبه‌روست که می‌تواند روابط دیرینه و پرتنش ایران و ایالات متحده را بازتعریف کند و اثری ماندگار بر سیاست خارجی آمریکا برجای بگذارد. با این حال، در حالی که تنش‌زدایی کامل میان دو کشور، به دلیل دشمنی‌های عمیق و ریشه‌دار، چشم‌اندازی بعید به نظر می‌رسد، دستیابی به توافق‌هایی هدفمند و مبتنی بر معامله، می‌تواند نتایج ملموسی به همراه داشته باشد. تمرکز بر منافع مشترک، نظیر امنیت منطقه‌ای یا محدودیت‌های هسته‌ای، می‌تواند زمینه‌ای برای پیشرفت محدود، اما معنادار در روابط واشنگتن و تهران فراهم کند.

با وجود لفاظی‌های تند و مواضع سختگیرانه، دونالد ترامپ بارها تأکید کرده بود که به دنبال تغییر نظام در ایران نیست و تمایل دارد روابط بهتری با این کشور برقرار کند

به گزارش فرارو به نقل از نشریه فارن پالیسی، در سال ۱۹۷۲، ریچارد نیکسون، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در آستانه سفر تاریخی خود به چین، یادداشت‌هایی دست‌نویس تهیه کرده بود. این یادداشت‌ها شامل عباراتی با عناوین «آنچه آنها می‌خواهند» و «آنچه ما می‌خواهیم» بود. نیکسون و هنری کیسینجر، مشاور امنیت ملی او، با این اقدام، روابط با چین را که برای دهه‌ها از ایالات متحده جدا و منزوی بود، بازگشایی کردند و نقطه عطفی در تاریخ دیپلماسی رقم زدند. نیکسون، که عمده دوران سیاسی خود را به مقابله با نفوذ کمونیسم اختصاص داده بود، از اعتبار کافی برخوردار بود تا بدون متهم شدن به ضعف، مذاکره با چین را آغاز کند. این در حالی بود که برای رهبرانی با پیشینه کمتر در سیاست‌های محافظه‌کارانه، چنین حرکتی می‌توانست از نظر سیاسی غیرقابل پذیرش باشد.

این ترکیب متناقض از شهرت تندروانه و دیپلماسی عمل‌گرایانه، به ضرب‌المثل معروف «تنها نیکسون می‌تواند به چین برود» انجامید؛ عبارتی که به ویژگی‌های منحصربه‌فرد و شرایط خاصی اشاره داشت که این نزدیکی تاریخی را ممکن ساخت. برای چین منزوی، نزدیکی به واشنگتن ضرورتی اجتناب‌ناپذیر بود. شکاف‌های ایدئولوژیک و ژئوپلیتیکی میان چین و اتحاد جماهیر شوروی از اواخر دهه ۱۹۶۰ عمیق‌تر شده بود و درگیری‌های مرزی سال ۱۹۶۹ در امتداد رودخانه اوسوری، خصومت‌های میان دو کشور را تشدید کرد. در عرصه داخلی، اقتصاد چین با مشکلات جدی مواجه بود و بهبود روابط با ایالات متحده، فرصتی برای تعامل اقتصادی و مدرن‌سازی فراهم می‌کرد که می‌توانست مسیر توسعه این کشور را هموار کند.

بولتون و پمپئو: بازیگران کلیدی در تضعیف دیپلماسی با ایران

مشابه نیکسون که به دلیل مواضع تندروانه‌اش علیه کمونیسم شناخته می‌شد، دونالد ترامپ نیز به مواضع سختگیرانه در برابر ایران شهرت داشت. او با خروج از توافق هسته‌ای موسوم به برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) و بازگرداندن تحریم‌های اقتصادی در چارچوب کارزار فشار حداکثری، مدعی بود که این اقدامات ایران را به پذیرش توافقی «بهتر» وادار خواهد کرد. ترامپ همچنین با انجام اقدامی بی‌سابقه در ژانویه ۲۰۲۰، سردار سلیمانی فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران ایران را در حمله‌ای پهپادی ترور کرد.

با وجود لفاظی‌های تند و مواضع سختگیرانه، دونالد ترامپ بارها تأکید کرده بود که به دنبال تغییر نظام در ایران نیست و تمایل دارد روابط بهتری با این کشور برقرار کند. او در جریان کارزار انتخاباتی‌اش، تسلیحات هسته‌ای را «بزرگ‌ترین تهدید برای جهان» توصیف کرده و در دوران ریاست‌جمهوری نیز تلاش‌هایی برای آغاز گفت‌وگو با مقامات ایران انجام داده بود. از جمله این تلاش‌ها می‌توان به پیشنهاد ملاقات با محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه وقت ایران، در آگوست ۲۰۱۹ در فرانسه و همچنین پیشنهاد دیدار با حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت ایران، در سپتامبر همان سال اشاره کرد. حتی پس از پایان دوران ریاست‌جمهوری، ترامپ علاقه خود به بهبود روابط با ایران را حفظ کرد. به عنوان نمونه، در آگوست گذشته اظهار داشت: «من نمی‌خواهم با ایران بدرفتاری کنم... ما دوستانه خواهیم بود، اما آنها نمی‌توانند تسلیحات هسته‌ای داشته باشند.»

نخستین مانع تحقق تلاش‌های ترامپ برای بهبود روابط با ایران، حضور شخصیت‌های تندرو و ایدئولوژیک در حلقه نزدیک او بود؛ افرادی مانند مایک پمپئو، وزیر امور خارجه و جان بولتون، مشاور امنیت ملی، که مدت‌ها خواستار اقدامات نظامی علیه ایران بودند. پمپئو در سال ۲۰۱۴ پیشنهاد داده بود که تأسیسات هسته‌ای ایران بمباران شود و تأکید کرده بود که «کمتر از ۲۰۰۰ پرواز برای نابود کردن ظرفیت هسته‌ای ایران نیاز است.» جان بولتون نیز در گذشته مکرراً از حمله نظامی به برنامه هسته‌ای ایران حمایت کرده بود. نقش این دو نفر در تضعیف هرگونه تلاش دیپلماتیک میان واشنگتن و تهران انکارناپذیر بود.

به‌عنوان نمونه، در جولای ۲۰۱۹، زمانی که سناتور رند پل، ظاهراً به نمایندگی از ترامپ، محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران، را برای دیدار با رئیس‌جمهور در دفتر بیضی کاخ سفید دعوت کرد، بولتون به شدت با این اقدام مخالفت کرد. طبق خاطرات بولتون، او حتی نامه استعفای خود را آماده کرده بود. هرچند ظریف با دستور تهران این دعوت را رد کرد و سپس تحت تحریم ایالات متحده قرار گرفت، اما این حادثه شدت مخالفت بولتون با هرگونه دیپلماسی با ایران را آشکار کرد.

علاوه بر نقش بازدارنده شخصیت‌های تندرو در دولت ترامپ، خاطرات اخیر محمدجواد ظریف نیز جزئیاتی از مداخلات مستقیم مایک پمپئو برای جلوگیری از پیشرفت‌های دیپلماتیک را آشکار کرده است. یکی از این موارد مربوط به «ابتکار مسکو» در جولای ۲۰۲۰ بود؛ طرحی که بر اساس آن، ایران و ایالات متحده قرار بود اقدامات متقابلی برای کاهش تحریم‌ها و حل مسائل مرتبط با برنامه هسته‌ای تهران انجام دهند. با این حال، مداخله شخصی پمپئو، وزیر امور خارجه وقت ایالات متحده، به ناکامی این طرح منجر شد و فرصتی دیگر برای تعامل دیپلماتیک از دست رفت.

دومین عامل ناکامی دیپلماسی میان ایالات متحده و ایران در دوره نخست ریاست‌جمهوری ترامپ، موقعیت ژئواستراتژیک ایران بود که در آن زمان بسیار قوی‌تر و مطمئن‌تر از شرایط کنونی به نظر می‌رسید. تهران در آن مقطع نیازی به مذاکره با واشنگتن یا کاهش تنش‌های منطقه‌ای احساس نمی‌کرد. به‌عنوان نمونه، در ژوئن ۲۰۱۹، شینزو آبه، نخست‌وزیر وقت ژاپن، به‌عنوان میانجی بین ایران و آمریکا به تهران سفر کرد تا پیام ترامپ را به ایران برساند. اما ایران هرگونه گفت‌وگو با ایالات متحده را قاطعانه رد کرد.

ترامپ و تیم جدید امنیت ملی: آیا توافقی با ایران ممکن است؟

با خروج چهره‌های تندرو و ایدئولوژیک نظیر جان بولتون و مایک پمپئو از دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده تیمی متشکل از افراد وفادار و همسو با دیدگاه‌های خود تشکیل داده است. این تغییرات، علاوه بر برطرف کردن موانع کلیدی در مسیر دیپلماسی، زمینه‌ای برای اتخاذ رویکردی بازنگری‌شده در قبال تهران فراهم کرده است. در این رویکرد جدید، تمرکز بر توافق‌های عملی و معامله‌محور جایگزین سخت‌گیری‌های ایدئولوژیک شده است.

نامزدی سناتور مارکو روبیو برای سمت وزیر امور خارجه و انتصاب نماینده مایک والتز به‌عنوان مشاور امنیت ملی، نشان‌دهنده تمایل دونالد ترامپ به همکاری با متحدانی است که دیدگاه‌های گسترده او را منعکس می‌کنند. روبیو، که پیش‌تر به‌عنوان یکی از رقبای سیاسی ترامپ و از چهره‌های تندرو در سیاست خارجی شناخته می‌شد، اکنون به یکی از حامیان سرسخت رئیس‌جمهور تبدیل شده است. از سوی دیگر، والتز با سابقه‌ای از مخالفت با سیاست‌های چین و حمایت از کمپین فشار حداکثری ترامپ علیه ایران، به تیم امنیتی او پیوسته است. با وجود شهرت هر دو به رویکردهای تندروانه، آمادگی آنها برای حمایت از برنامه‌های ترامپ، احتمال هماهنگی بیشتر در مسیر توافق احتمالی با تهران را تقویت می‌کند. با این حال، ترامپ ممکن است با فشارهایی از سوی جمهوری‌خواهان در سنا، به‌ویژه سناتور تام کاتن، یکی از سرسخت‌ترین مخالفان ایران، روبه‌رو شود. در مواجهه با این موانع، ترامپ باید آنچه را که به‌خوبی بلد است انجام دهد: به غرایز خود اعتماد کند و تسلیم فشارهای سیاسی نشود.

ترامپ و فرصت دیپلماتیک با ایران؛ از تهدید هسته‌ای تا کاهش تنش‌ها

مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور فعلی ایران، با وعده مذاکره برای رفع تحریم‌ها به قدرت رسید. هرچند ایران توانست بحران‌های ناشی از دوره اول ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ را پشت سر بگذارد، اما چهار سال دیگر از سیاست فشار حداکثری، در کنار تنش‌های فزاینده منطقه‌ای، برای این کشور دشوار خواهد بود. در چنین شرایطی، به نظر می‌رسد ایران در حال نزدیک شدن به موضعی برای دستیابی به یک توافق است. شواهد نیز حاکی از آن است که مقامات ایرانی از پیش ارتباطاتی با دولت جدید ترامپ برقرار کرده‌اند؛ از جمله گزارش‌هایی که به دیدار با ایلان ماسک اشاره دارد.

تجربه دولت‌های باراک اوباما و جو بایدن نشان‌دهنده چالش‌های ذاتی پیش‌روی دموکرات‌ها در ایجاد گشایش‌های دیپلماتیک با کشورهایی مانند ایران است. اوباما با برجام و بایدن با تلاش برای احیای آن، مسیر دیپلماسی را پیش گرفتند، اما هر دو به دلیل آنچه «ضعف» و «دلجویی» از ایران توصیف شد، مورد انتقاد قرار گرفتند. در مقابل، رویکرد قاطعانه ترامپ و بازسازی تیم امنیت ملی در دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش، او را در موقعیتی ویژه برای دستیابی به توافق با ایران قرار داده است—مشابه نقشی که ریچارد نیکسون در گشایش روابط با چین ایفا کرد.

در هر توافق احتمالی با ایالات متحده، ایران به‌طور ویژه دو مطالبه کلیدی را در اولویت قرار خواهد داد: رفع تحریم‌ها برای تقویت اقتصاد و حفظ برنامه داخلی غنی‌سازی اورانیوم. اگرچه دوره‌ای که در آن «صفر غنی‌سازی» به‌عنوان هدف مطرح می‌شد، مدت‌هاست سپری شده، اما مذاکره درباره محدودیت‌های سختگیرانه بر سطوح غنی‌سازی همچنان برای واشنگتن یک گزینه محتمل باقی مانده است. این محدودیت‌ها می‌توانند غنی‌سازی ایران را به اهداف غیرنظامی محدود کنند و با افزایش زمان گریز هسته‌ای، خطر اشاعه تسلیحات را کاهش دهند. در همین حال، نظارت بین‌المللی دقیق بر برنامه هسته‌ای ایران به‌منظور اطمینان از پایبندی به تعهدات، بخشی جدایی‌ناپذیر از چنین توافقی خواهد بود. ایجاد توازنی میان اصرار ایران بر حفظ حق غنی‌سازی و نگرانی‌های بین‌المللی درباره اشاعه هسته‌ای، می‌تواند به توافقی منجر شود که اولویت‌های هر دو طرف را برآورده سازد.

در چارچوب برجام، زمان گریز هسته‌ای ایران—مدت زمان لازم برای تولید مواد شکاف‌پذیر کافی برای ساخت یک سلاح هسته‌ای—۱۲ ماه بود، اما اکنون به‌احتمال زیاد به تنها یک تا دو هفته کاهش یافته است. در این راستا، واشنگتن می‌تواند از ایران بخواهد پروتکل الحاقی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را تصویب کند تا شفافیت و پایبندی بیشتری تضمین شود.

فراتر از مسئله هسته‌ای، ایالات متحده می‌تواند از ایران بخواهد فعالیت‌های منطقه‌ای خود را کاهش دهد و از حمایت از گروه‌هایی مانند حزب الله و حوثی‌ها دست بردارد. ایران با نفوذ قابل‌توجه خود بر حزب‌الله، توانایی تبدیل این گروه به یک سازمان عمدتاً سیاسی را دارد. هرچند روابط ایران با حزب‌الله به‌مراتب عمیق‌تر است، این کشور همچنین نفوذ معناداری بر حوثی‌ها دارد و نقش آنها را در دینامیک قدرت منطقه شکل می‌دهد.

مانند گشایش تاریخی نیکسون به سوی چین، دونالد ترامپ نیز با لحظه‌ای سرنوشت‌ساز روبه‌روست که می‌تواند روابط دیرینه و پرتنش ایران و ایالات متحده را بازتعریف کند و اثری ماندگار بر سیاست خارجی آمریکا برجای بگذارد. با این حال، در حالی که تنش‌زدایی کامل میان دو کشور، به دلیل دشمنی‌های عمیق و ریشه‌دار، چشم‌اندازی بعید به نظر می‌رسد، دستیابی به توافق‌هایی هدفمند و مبتنی بر معامله، می‌تواند نتایج ملموسی به همراه داشته باشد. تمرکز بر منافع مشترک، نظیر امنیت منطقه‌ای یا محدودیت‌های هسته‌ای، می‌تواند زمینه‌ای برای پیشرفت محدود، اما معنادار در روابط واشنگتن و تهران فراهم کند.

چنین رویکردی می‌تواند فرصتی برای کاهش تنش‌ها در خاورمیانه فراهم کرده و فضایی ایجاد کند تا ایالات متحده تمرکز استراتژیک خود را مجدداً بر مقابله با نفوذ جهانی فزاینده چین معطوف کند. اگرچه این مسیر قادر به حل تمامی اختلافات میان واشنگتن و تهران نخواهد بود، اما می‌تواند پایه‌گذار تغییری بنیادین در مسیر روابط دو کشور باشد. چنین تغییری، در عین حال که به کاهش تنش‌های منطقه‌ای کمک می‌کند، اهداف استراتژیک بلندمدت آمریکا را در یکی از پیچیده‌ترین و بی‌ثبات‌ترین مناطق جهان تقویت خواهد کرد.

اخبار

تاکید میقاتی و الجولانی بر ضرورت ایمن کردن مرزها میان لبنان و سوریه

نخست‌وزیر دولت پیشبرد امور (موقت) لبنان و سرکرده گروه موسوم به «هیات تحریر الشام» در کنفرانس مطبوعاتی مشترک در دمشق بر ضرورت ایمن کردن مرزها میان ۲ کشور تاکید کردند.

به گزارش ایسنا، «احمد الشرع» معروف به «ابومحمد الجولانی» سرکرده هیات تحریرالشام در این کنفرانس مطبوعاتی گفت: سوریه برخورد یکسانی با تمامی لبنانی‌ها خواهد داشت. ما در حال گفت‌گو با لبنان درباره بسیاری از موضوعات، به ویژه کنترل مرزها هستیم و توافق کردیم که کمیته‌های تخصصی درباره مرزها، پرونده‌های قاچاق و مسائل اقتصادی داشته باشیم.

طبق گزارش شبکه الجزیره، وی افزود: اولویت ما سر و سامان دادن وضعیت داخلی، کنترل اوضاع امنیتی و محدود کردن سلاح در دست دولت است. الجولانی تاکید کرد: روابط ما با لبنان راهبردی و بلندمدت خواهد بود و بر پایه‌های سالم بنا خواهد شد و ما به دنبال تقویت روابط اجتماعی بین سوریه و لبنان هستیم.

«نجیب میقاتی» نخست‌وزیر دولت پیشبرد امور لبنان نیز اظهار کرد: سوریه دروازه طبیعی لبنان به جهان عرب است. ما امروز درباره روابط ۲ کشور و چالش‌های پیش روی منطقه گفت‌وگو کردیم.

میقاتی گفت: ما از خواسته‌های ملت سوریه حمایت می‌کنیم و تا زمانی که وضعیت سوریه خوب است، وضعیت لبنان نیز خوب است.

وی افزود: در دیداری که با الشرع داشتیم آمادگی او را برای رسیدگی به پرونده آوارگان سوری در لبنان احساس کردم. میقاتی همچنین ادامه داد: برای تامین امنیت مرزهای زمینی و پیگیری پرونده ترسیم مرزهای زمینی و دریایی با سوریه همکاری خواهیم کرد.

نخست‌وزیر دولت پیشبرد امور لبنان ظهر امروز با سرکرده هیات تحریرالشام در دمشق دیدار و گفت‌وگو کرد.

فیدان با انتقاد از فرانسه:

فقط آمریکا طرف مذاکرات ما درباره شمال سوریه است

دیپلمات ارشد ترکیه نقش نیروهای فرانسوی در سوریه را رد کرد و گفت که این کشور تنها در حال مذاکره با واشنگتن است که به دنبال جلوگیری از اقدام نظامی ترکیه علیه کردها در آنجا است.

به گزارش ایسنا، هاکان فیدان، وزیر خارجه ترکیه در پاسخ به سوالی درباره استقرار احتمالی نیروهای آمریکایی و فرانسوی در شمال سوریه برای کاهش تنش با کردها، هرگونه نقش فرانسه را رد کرد. او به خبرنگاران در استانبول گفت: ایالات متحده تنها همکار ما است. صراحتاً ما کشورهایی را که سعی می‌کنند با پنهان شدن در پشت آمریکا، منافع خود را در سوریه پیش ببرند، در نظر نمی‌گیریم.

وی افزود: ما بارها گفته‌ایم هیچ شانسی وجود ندارد که بتوانیم با چنین تهدیدی (از سوی گروه‌های کرد) زندگی کنیم. یا شخص دیگری قدم برمی‌دارد یا ما. وزیر امور خارجه ترکیه، پاریس را متهم کرد که چشم خود را بر نگرانی‌های امنیتی ترکیه می‌بندد و از فرانسه خواست تا شبه نظامیان فرانسوی زندانی در سوریه را پس بگیرد. تلاش‌های بین‌المللی برای منصرف کردن ترکیه عضو ناتو از تشدید حمله علیه نیروهای قسد یا نیروهای کرد تحت رهبری آمریکا که برای شکست داعش در سال ۲۰۱۹ کمک کردند، بی نتیجه مانده است. قسد از نظر بسیاری در غرب برای دور نگه داشتن داعشی‌ها بسیار مهم است. با این حال، ترکیه آن را به عنوان یک تهدید امنیتی به خاطر روابطش با حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) می‌بیند که دهه‌ها شورش را در خاک ترکیه به راه انداخته است. فیدان و رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه تهدیدهایی مبنی بر آغاز حمله به سوریه کرده‌اند. ژان نوئل بارو، وزیر امور خارجه فرانسه به شبکه تلویزیونی LCI فرانسه گفت که با فیدان تماس گرفته است تا تاکید کند که ترکیه و فرانسه به «سوریه باثبات، مستقل و یکپارچه» نیاز دارند.

نیروهای دموکراتیک سوریه ده‌ها زندان و اردوگاه را در شمال شرق سوریه کنترل می‌کنند که در آن هزاران داعشی و خانواده‌هایشان در آن نگهداری می‌شوند. در میان آنها ده‌ها شهروند فرانسوی در کنار سایر افراط‌گرایان خارجی وجود دارند که کشورهایشان به شدت نگران بازپس گیری آنها هستند. علی‌رغم اصرار غرب بر نقش حیاتی نیروهای قسد در مهار داعشی‌ها، ترکیه آن را به‌عنوان چیزی بیش از یک زندانبان تحسین‌شده، رد کرده است. فیدان گفت: کاری که فرانسه باید انجام دهد این است که شهروندان خود را پس بگیرد، آنها را به زندان‌های خود ببرد و محاکمه کند.

بررسی دلایل یک حادثه بی سابقه

خانه ایرانی‌هایی که در آتش سوزی آمریکا سوخت

آتش سوزی امریکا طی دو روز به غافلگیرکننده ترین بحران این کشور در آستانه معرفی ترامپ تبدیل شده است. آتش به سرعت در حال گسترش در ایالت کالیفرنیا است که در آن بیشترین تعداد از هم وطنان ایرانی سکونت دارند. از دلایل آتش سوزی، چرایی سرعت سرایت آن چه می دانیم؟

به گزارش خبرآنلاین برابر سرشماری سال ۲۰۲۴، کالیفرنیا با ۲۱۰,۱۲۸ نفر بیشترین تعداد ایرانی را در ایالات متحده دارد که ۰.۵۴ درصد از جمعیت این ایالت را تشکیل می دهند که در معرض پیامدهای آتش سوزی در این ایالت هستند. در حال حاضر پنج آتش سوزی بزرگ در سراسر لس آنجلس در حال وقوع است. اولین آتش سوزی در مراتع در صبح روز سه شنبه در Pacific Palisades، محله ای در لس آنجلس در شرق مالیبو، آغاز گزارش شد. به گفته اداره جنگلداری و حفاظت از آتش کالیفرنیا، این آتش سوزی تا بعد از ظهر چهارشنبه، به وسعتی بیش از ۱۵,۰۰۰ هکتار افزایش یافته بود. این در حالی است که در حال حاضر، حداقل ۱۷,۲۳۴ هکتار را پوشش می دهد. دانیل سواین، دانشمند آب و هوا گفته که برخی از خشک ترین پوشش گیاهی پس از فروکش کردن قوی ترین بادها به وجود می آیند و هشدار داد: " واقعیت این است که یک دوره بسیار طولانی از خطر آتش سوزی بالا وجود خواهد داشت. "

مقامات امریکایی گفتند که شهرستان لس آنجلس برای این فاجعه آماده نیست وآتش نشانان کافی در لس آنجلس برای رسیدگی به چهار آتش سوزی جداگانه به این بزرگی وجود ندارد.

گاوین نیوسام، فرماندار کالیفرنیا هم گفته که فصل آتش سوزی در ایالت کالیفرنیا "به تمام طول سال" تبدیل شده و علیرغم اینکه این ایالت "به طور سنتی" شاهد آتش سوزی در این زمان از سال نیست، ظاهرا به تأثیر تغییرات آب و هوایی مربوط است. در همین راستا رابرت لونا، کلانتر لس آنجلس، روز پنجشنبه با ترغیب مردم به ترک مناطق آسیب دیده، هشدار داد که هر ساکنی که دستور تخلیه را که توسط قانون صادر شده است را نادیده بگیرد، ممکن است دستگیر شود.

چرا این آتش سوزی های بزرگ همزمان رخ داد؟

کارشناسان در امریکا از روزها قبل نسبت به وزش بادهای مخرب که به ۵۰ تا ۸۰ مایل در ساعت و حتی بالاتر از ۱۰۰ مایل در ساعت در کوهستان می رسد، هشدار داده بودند. بادها همراه با هوای خشک، آتش سوزی را در جنوب کالیفرنیا ایجاد کرد. تپه ها نیز پس از دو زمستان بارانی که قبل از زمستان امسال بود، پوشیده از پوشش گیاهی بودند.

از این رو پیشبینی ها حکایت از آن داشت که اواخر پاییز و زمستان آتش سوزی های فاجعه باری در کالیفرنیا رخ دهد. در دوره های بدون بارش قابل توجه، همانطور که در زمستان امسال اتفاق افتاده، پوشش گیاهی به شدت خشک می شود و هوای خنک تر در کالیفرنیا مصادف با بادهای سانتا آنا، تندبادهای شدید و خشکی را که از نوادا و یوتا به جنوب کالیفرنیا می وزد با ویرانگرترین آتش سوزی های منطقه مرتبط می کند.

آنچنان که قابل یادآوری است مرگبارترین و مخرب ترین آتش سوزی در تاریخ کالیفرنیا، که شهر پارادایس در کالیفرنیای شمالی را ویران کرد، در اواسط نوامبر ۲۰۱۸ رخ داد.

اقداماتی مانند سوزاندن کنترل شده مراتع یا مدیریت پوشش گیاهی می تواند به مدیریت خطرات آتش سوزی کمک کند و کارشناسان می گویند که جوامع باید برنامه های تخلیه جمعیت داشته باشند و هر برنامه توسعه ای را با در نظر گرفتن آتش سوزی برنامه ریزی کنند. اما آتش سوزی های جنگلی، مدت هاست که بخشی از اکوسیستم کالیفرنیا را تشکیل داده و همچنان ادامه دارد.

محققان امریکایی می گویند "تغییرات آب و هوایی در حال حاضر فصول گرم و خشک تری را در جنوب کالیفرنیا به ارمغان آورده که به طور فزاینده ای به زمستان نیز سرایت کرده است. این امر به ویژه زمانی مشکل ساز است که بادهای شدید دریایی اغلب در اواخر پاییز و زمستان در این بخش از جهان رخ می دهد. هنگامی که چنین بادهای شدیدی با شرایط پوشش گیاهی بسیار خشک همپوشانی داشته باشند، همانطور که در حال حاضر وجود دارد، شرایط آتش سوزی بسیار خطرناکی را ایجاد خواهد کرد.

از آنجایی که سوزاندن سوخت های فسیلی و افزایش سطح گازهای گلخانه ای افزایش دما را به دنبال دارد، دانشمندان پیش بینی می کنند که نوسانات شدید آب و هوایی همچنان بی ثبات تر خواهد شد و بارندگی به طور فزاینده در مناطق کوتاه تر و شدید متمرکز خواهند شد که با دوره های خشکسالی شدیدتر در هم آمیخته می شود. به عبارتی جهان در آینده باید منتظر سیل و آتش سوزی های شدید باشد.

از نظر تاریخی و تا قبل از آتش سوزی فعلی، فصول آتش سوزی در کالیفرنیا به اواخر تابستان و اوایل پاییز محدود می شد، اما تغییرات آب و هوایی این الگو را مختل کردند. خشکسالی های طولانی مدت، زمستان های گرمتر و ذوب برف زودتر شرایطی را ایجاد کرده که در آن آتش سوزی ها در تمام طول سال رخ می دهند.

از سوی دیگر نباید ردپای گسترش شهری را در مناطق جنگلی دست کم بگیریم. در جوامعی که انسان ها بیشتر به مراتع و مناطق جنگی دسترسی پیدا می کنند امکان بیشتری را برای آتش سوزی فراهم خواهند آورد. به عنوان مثال، آتش سوزی Palisades در نزدیکی چنین مناطقی آغاز شد، جایی که پوشش گیاهی متراکم و فعالیت های انسانی نقطه اشتعال کاملی را ایجاد کرد.